

dan se ji je izpolnila želja. Katrica ji je prinesla lepo, novo knjigo. Bil je »Angelček«. — Boljše knjige bi pa res tudi gospod učitelj ne bili mogli izbrati Marici, kot je bila ta. Saj je bila ona sama pravi zemeljski angelček; zato ji je tudi vsebina knjige takoj ugajala. Začela je na prvi strani in čimdalje je brala, tem lepše se ji je zdelo branje. Zatopljena v mične zglede ni več čutila bolečin. In ko je brala zgodbe trpečih, ki so trpljenje darovali Bogu, je v njenem srcu rastla moč, dvigajoča jo iz te doline bridkosti. — Kolikokrat je sredi čitanja obstala in začela premišljevati: Ali ni morda njena bolezen zanjo studenec, ki jo opere madežev, kar jih še ima? In njena vdanost je bila vedno večja. Nič več ni čutila bolečin kot prejšnje čase.

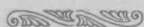
Mamica in vsi domači pa so se tiste čase čudili, kako da je deklica tako mirna in potrpežljiva. Vedeli so vsi, da bo zapadla smrti. Ko je sprejela zadnjič še sveto popotnico, je postajala vedno slabejša. Čakali so le še dne, da zapre trudne oči za ta svet na veke.

Par ur pred svojo smrtjo je Marica rekla še mamici: »Oh, mamica, vi ne veste, kako lepe zgodbe o nedolžnih ljudeh sem brala v tej knjigi! Tudi jaz bi tako živela, če bi se pozdravila. Tako lepo bi živela, da bi morali še o meni pisati!« — —

Kmalu nato je umrla.

Da se vsaj nekoliko uresniči želja njenega nedolžnega srca, sem ji napisal te vrste v spomin. Saj je pač zaslužila, da se tudi njej oglasi »Marijin zvonček«.

M a k s i m o v.



Dopis.

Iz šmarjete. V srce me je zbolelo, ko sem slišala, da ne bomo hodili v šolo, dokler bo vojska. Pa zakaj? Zato, ker ne bomo mogli tako obiskovati ljubega Jezusa v svetem Rešnjem Telesu.

O kako je nam že dolgčas v teh počitnicah, ko ne moremo več tako vsak dan prihajati pred tabernakelj, da bi mi tolažili Jezusa, ki ga mnogi v tem zakramentu najbolj žalijo.

In pa še nekaj obžalujem v tej fari, namreč to, da je premalo naročnikov na »Angelčka«. Želim pa, da bi vsak član, ki je v Marijinem vrtcu, imel tudi ta časnik. Pri zadevam si tudi jaz, da bi ga kolikor mogoče razširila, kajti ta list je veliko več vreden, kakor si mi misliti moremo. Kako lepo nam pove v četrti številki, zakaj moramo prihajati pred tabernakelj. Zatorej bi jaz prosila, zlasti vas, moje sestre iz Marijinega vrtca, katere imate naročenega »Angelčka«, ve bodite bolj marljive, in s svojim zgledom boste še druge za seboj potegnile. — Oj, posnemajte prelepi zgled sv. Alojzija: ko greste iz šole, pojdite vselej obiskat Jezusa v najsvetejšem Zakramentu, ki nas tako ljubeznivo k sebi kliče. Saj je njegovo veselje bivati med nedolžnimi otroci.

Josipa Maškon.



Kako neki molijo?

Nekega doktorja hčerka se je s starši peljala mimo kmetiške hiše, kjer je na pročelju visel velik križ. Radovedno vpraša premeteni otrok: »Ali ti ljudje skoz okno opravljajo svoje molitve?«

»Ave Maria«.

Zastavica.

(Priobčil Fr. Kramar.)

Spomladi klije bujno **c**

Razlega se po drevju **p**

Prigreva vroče nam **p**

Tu senca ugodno je **z**

Šaljivo vprašanje.

(Zastavil Internus).

Kaj je najboljšo sredstvo zoper hude sanje?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)